

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Dette beslutningsforslag om organisationsfrihed er identisk med det tidligere fremsatte forslag nr. B 34, som blev behandlet her i salen i sidste samling, et forslag, som regeringen ikke kunne støtte. Forslaget handler om at forbyde brugen af eksklusivaftaler på det danske arbejdsmarked, og ligesom tidligere henvises der i forslaget til, at Danmark handler i strid med sine internationale forpligtelser ved at tillade brugen af eksklusivaftaler.

I den anledning finder jeg behov for endnu en gang at skitsere forpligtelserne omkring sikring af foreningsfriheden:

På nationalt plan har vi i Danmark foreningsfrihedsloven, og i modsætning til forslagsstillerne mener regeringen, at denne lov sikrer både den positive og den negative foreningsfrihed, dvs. at den sikrer retten til at være medlem af en forening, og den sikrer retten til ikke at være medlem af en forening.

Danmark har også internationalt forpligtet sig til at sikre organisationsfriheden, og nogle de mest centrale instrumenter hertil er ILO-konvention nr. 87 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, og nr. 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger. Begge disse konventioner er ratificeret af Danmark. ILO mener ikke, at de to konventioner regulerer spørgsmålet om eksklusivaftaler.

Fællesskabspagten er en erklæring om Fællesskabets arbejdsmarkedsmæssige og sociale dimension. Den indeholder en række målsætninger bl.a. om organisationsfriheden, men der er tale om hensigtserklæringer, og jeg mener faktisk, at regeringen efterlever pagten og dennes ånd.

Egentlig EU-regulering kan der ikke blive tale om, da det ved indgåelsen af den sociale protokol, som nu er indskrevet i Amsterdamtraktaten, er blevet slået fast, at EU ikke har kompetence til at regulere forhold om organisationsret, strejkeret, lønforhold eller ret til lockout. Andet kunne vi nok heller ikke have accepteret fra dansk side.

Andre internationale forpligtelser, som Danmark har tilsluttet sig, er Europarådets socialpagt samt den europæiske menneskerettighedskonvention.

Regeringen prioriterer sine internationale forpligtelser højt. Vi følger retsudviklingen inden

for de internationale organisationer nøje, og foreningsfrihedsloven blev vedtaget som følge af en dom ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Regeringen har ikke siden fundet anledning til at ændre loven, bortset fra en skærpelse af loven i 1990, som skyldtes et stigende antal nationale sager om afskedigelse af uorganiserede.

Da vi sidst debatterede forslaget, havde Højesteret i to domme godkendt eksistensen af eksklusivaftaler på det danske arbejdsmarked, og i maj i år har Højesteret afsagt sin tredje dom om eksklusivaftaler. Nu har Højesteret i tre domme sagt, at eksklusivaftaler i sig selv ikke er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, således som den hidtil er blevet fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Dommene støtter regeringens opfattelse af, at eksklusivaftaler kan benyttes på det danske arbejdsmarked inden for rammerne af foreningsfrihedsloven. På den baggrund mener regeringen fortsat, at vi i Danmark efterlever de internationale forpligtelser, som vi har påtaget os i relation til organisationsfriheden, og at vi efterlever målsætningerne i Fællesskabspagten.

Jeg kan derfor meddele, næppe som den store overraskelse, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

Det er sagt, at så tager man den én gang til for prins Knud, og grunden til, at man sagde det, er, at han vist havde lidt svært ved at forstå budskaber.

Socialdemokratiet må konstatere, at Venstre, Det Konservative Folkeparti, Kristeligt Folkeparti, Dansk Folkeparti og Frihed 2000 åbenbart har utrolig svært ved at forstå budskaber, når de skal have dem vendt seks gange eller flere uden at tage ved lære af, at den parlamentariske situation ikke er i deres favør til at få indført en negativ organisationsfrihed i Danmark.

Socialdemokratiets argumenter mod forslaget er klokkeklare og ikke ændret, og jeg vil ikke trætte Folketinget med at fremføre dem igen. Jeg vil i stedet henvise til de fem tidligere debatter om den negative organisationsfrihed: Folketingets forhandlinger den 12. december 1995, den 22. januar 1997, den 12. december 1997, den 17. november 1998 og den 2. december 1999.

Med disse bemærkninger vil jeg på Socialdemokratiets vegne afvise beslutningsforslaget.